

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

J.J.A. Essers

M.M. Kommer

W
wetenschappelijk

O
onderzoek- en

D
documentatie

C
centrum

RIJDEN ONDER INVLOED IN HET RESSORT ARNHEM

verslag van het registratieproject rijden onder
invloed in het ressort Arnhem tussen 1 januari
en 31 maart 1982

Ministerie van Justitie
1983

91 / 29 / 2014 14:22 002

Inhoud

Inleiding	1
1. Beschrijving van de onderzoekgroep	2
2. Verschillen tussen zaken, aangebracht door rijks- of gemeentepolitie	7
3. De afdoening	9
3.1. Afdoening door de rechtbank	9
3.2. Afdoening door het Openbaar Ministerie	12
4. Eis en vonnis nader beschouwd	13
5. De nieuwe richtlijnen	21
Bijlage	25

Registratieproject rijden onder invloed ressort Arnhem

Inleiding

Ten gevolge op de computerverwerking door het WODC van in het arrondissement Almelo verzamelde gegevens over strafzaken terzake van rijden onder invloed, is in de maanden januari t/m maart 1982 een speciale registratie van dergelijke zaken bijgehouden in het gehele ressort Arnhem. Hierbij zijn gegevens verzameld over de dader, het delict en de afdoening. Deze gegevens zijn ook ditmaal door het WODC verwerkt.

In dit rapport wordt verslag gedaan van de resultaten van deze verwerking.

Hierbij is aan drie aspecten met name aandacht besteed: een beschrijving van de totale onderzochte groep, de afdoening door rechtbank en openbaar ministerie, en een nadere uitsplitsing hiervan -voor wat betreft een aantal beschrijvende variabelen naar soort politiekorps waaruit het proces verbaal afkomstig was, voor wat betreft de afdoening naar arrondissement. Tenslotte wordt kort ingegaan op wat op basis van dit materiaal aan effecten te verwachten is van de invoering van de nieuwe richtlijnen per 1 mei 1983.

Een gedetailleerde uitsplitsing naar arrondissement, c.q. gemeente van plegen is in dit verslag niet opgenomen, doch ten behoeve van de betrokken hoofd-officieren wel samengesteld.

Een laatste opmerking die in deze inleiding nog gemaakt moet worden betreft de generaliseerbaarheid. De gegevens waarover hier gerapporteerd wordt hebben betrekking op een beperkte periode, en een al even beperkte regio. Hoewel er geen dwingende redenen zijn om aan te nemen dat de gegevens hierdoor sterk zullen afwijken van wat via een representatieve landelijke steekproef, over een langere periode, verkregen zou worden, moet er toch voor gewaakt worden op grond hiervan algemene uitspraken te doen. Voorzover er in het volgende conclusies getrokken worden, gebeurt dit dan ook steeds onder het voorbehoud van tijd- en plaatsgebondenheid, ook indien dit niet expliciet is vermeld.

091 229 220 4 144 2 22 094

1. Beschrijving van de onderzoekgroep

De populatie waarover in dit verslag gesproken wordt bestaat in principe uit alle zaken terzake van rijden onder invloed die tussen 1 januari en 31 maart 1982 werden ingeschreven bij de arrondissementsparketten te Arnhem, Almelo, Zutphen en Zwolle. Van niet al deze zaken werd echter een registratieformulier ontvangen: een aantal zaken werd overgedragen aan ambtgenoten buiten het ressort, en een gering aantal zaken was op 31 december 1982 nog niet afgedaan. In tabel 1 is aangegeven hoeveel zaken in de registratie betrokken zijn, uitgesplitst naar arrondissement.

Tabel 1: Aantal tussen 1 januari en 31 maart 1982 in het ressort Arnhem ingeschreven zaken terzake van rijden onder invloed en weigeren van de bloedproef; per arrondissement

		%
Arnhem	696	43,8
Zutphen	225	14,2
Zwolle	275	17,3
Almelo	<u>392</u>	<u>24,7</u>
Totaal	1588	100

Ongeveer de helft (47,5%) van het totaal aantal zaken betrof een delict dat in 1981 was gepleegd, de overige zaken betroffen 1982.

Van deze 1588 zaken werden er 181 door het openbaar ministerie afgedaan. (zie voor de sepotgronden blz. 12) en 1407 door de rechtbank (in 10 gevallen werd de dagvaarding nietig verklaard).

Beschouwen we de aard van de strafbare feiten, de omstandigheden waaronder en de daders waardoor ze gepleegd werden, dan valt als eerste op dat in het merendeel van de gevallen op grond van art. 26, lid 2 WWV proces verbaal wordt opgemaakt. Zoals uit tabel 2 blijkt, gaat het hier om tweederde van het totaal aantal zaken.

91 29 2914
14 29
998

Tabel 2: Strafbaar feit

		%
- art. 26, lid 1, enkel feit	26	1,6
- art. 26, lid 2, enkel feit	1074	68,0
- art. 33a, lid 3 of 5, enkel feit	104	6,6
- art. 26 lid 1, in combinatie met art. 33a, lid 3 of 5	37	2,3
- art. 26, lid 1 of 2, meermale gepleegd	9	0,6
- één van de bovenstaande, in combinatie met overtreding	195	12,3
- één van de bovenstaande, in combinatie met ander misdrijf	<u>135</u>	<u>8,5</u>
	1580	100

(van 8 zaken is het strafbare feit onbekend)

Aangenomen mag worden dat het aantal art. 26.2-zaken nog wel iets groter is - in de categorieën waar combinaties met andere misdrijven of overtredingen zijn opgenomen, zal zich ongetwijfeld ook een aantal van deze zaken bevinden. Dit is des te waarschijnlijker waar, zoals uit tabel 2 blijkt, in 1346 gevallen een bloedalcoholgehalte (bag) is vastgesteld van meer dan 0,5%. Conform de richtlijn voor delictskwalificatie zou in deze gevallen als regel in elk geval art. 26 lid 2 dienen te zijn toegepast.

Tabel 3: Bloedalcoholgehalte in mg. alcohol per ml. bloed

		%	% gecorrigeerd voor onbekend/n.v.t.
≤ .50	11	0,7	0,8
> .50 - < 1.00	311	19,6*	22,9
≥ 1.00 - < 1.50	399	25,1*	29,4
≥ 1.50 - < 2.00	386	24,3	28,5
≥ 2.00	250	15,7	18,4
onbekend/n.v.t.	<u>231</u>	<u>14,5</u>	-
	1588	100	100

* Deze zaken zijn tegenwoordig, aithans tot een promillage van 1,3, volgens de sinds 1 mei 1983 geldende richtlijnen transigabel.

Het aantal van 231 zaken waarin geen bag bekend is, is niet geheel gelijk aan het aantal zaken waarin is na te gaan dat art. 33A, lid 3 of 5 ten laste is gelegd (140). In 61 gevallen waarin sprake is van een combinatie met een overtreding of ander misdrijf, is het bag onbekend. Van de overige 30 zaken waarin geen bag bekend is, werd in 14 gevallen art. 26 lid 1 toegepast en in 9 art. 26 lid 2. Van de overige 7 is de delictkwalificatie onbekend.

Niet verrassend, doch toch wel opvallend, is de verdeling over de categorieën voertuigen waarvan de verdachten gebruik maakten ten tijde van het plegen van het delict. In 1519 gevallen (95,7%) was dit een auto; van de overige vervoermiddelen was de bromfiets met een score van 41 (2,6%) veruit het sterkst vertegenwoordigd.

Van meer belang zijn de gegevens die zijn weergegeven in tabel 4, namelijk de omstandigheden bij staandehouding.

De interessantste cijfers zijn hier wel het aantal zaken waarin bij een ongeval (364) of een verkeersovertreding of misdrijf (anders dan rijden onder invloed) (131) werd geconstateerd dat men alcohol had gebruikt. Dit is met name een belangrijk gegeven in het licht van de discussie over de mogelijkheid om de instroom van art. 26-zaken te beperken: het blijkt dat ruim 30% van deze zaken tot stand komt buiten de gerichte opsporing. Omdat hetzelfde in zekere zin ook geldt voor de zaken waarbij opvallend rijgedrag als reden voor de staandehouding is opgegeven (346, d.i. ca. 22%), kan gesteld worden dat één derde tot de helft van deze instroom onbeheersbaar is (inzoverre er althans van wordt uitgegaan dat, in alle gevallen waarin het (rij)gedrag aanleiding geeft alcoholgebruik te vermoeden, een alcoholtest afgenomen dient te worden).

De andere helft, voor het grootste deel bestaande uit constateringen bij algemene verkeerscontrole, is uiteraard in vrij sterke mate wel beheersbaar. Hierbij moet dan echter wel opgemerkt worden dat, indien de algemene verkeerscontroles worden gezien als een belangrijk instrument bij het bestrijden van andere verkeersdelicten dan rijden onder invloed, ook hier nauwelijks een mogelijkheid aanwezig lijkt om het aantal art. 26-zaken te beperken. Dan blijft namelijk slechts minder dan 15% als beheersbaar over (dat slechts in 12 gevallen een gerichte alcoholcontrole of een regionale of landelijke actie vermeld is, levert weinig harde informatie op -aangenomen mag worden dat een dergelijk, op zich minder relevant, feit niet altijd in het p.v. vermeld zal worden).

Tabel 4: Omstandigheden bij staandehouding

		%
ongeval	364	22,9
verkeersovertreding of misdrijf	131	8,2
opvallend rijgedrag	346	21,8
algemene verkeerscontrole	531	33,4
gerichte verkeerscontrole	9	0,6
alcoholactie	3	0,2
anders	40	2,5
niet in p.v.	160	10,1
niet ingevuld	<u>4</u>	<u>0,3</u>
	1588	100

Ten aanzien van het feit en de omstandigheden zijn nog drie gegevens vermeldenswaard. In de eerste plaats is dat het tijdstip waarop het delict werd gepleegd. Dit blijkt in bijna 60% van de gevallen tussen 23.00 en 03.00 uur te zijn, met de grootste concentratie tussen 01.00 en 03.00 uur. Dit, op zich niet verrassende gegeven, is enerzijds een indicatie van de verhoogde activiteit van de politie ten aanzien van dit delict in deze uren. Anderzijds hangt het ongetwijfeld sterk samen met het tweede nog te vermelden feit, namelijk dat de verdachten in ruim 60% van de gevallen waarin dit bekend is (1225) opgaven in een café of bar gedronken te hebben, en in bijna 18% bij familie of kennissen. Clubhuizen en jeugdcentra komen hier nog niet aan de 5%. Tenslotte moet nog vermeld worden dat in 63 gevallen (4%) het rijbewijs werd ingehouden; in 23 gevallen werd het wel door de politie ingenomen, doch later teruggegeven.

Over de persoon van de verdachte zijn slechts enkele gegevens bekend. In de eerste plaats is dat het geslacht: in de periode waarover hier verslag wordt gedaan werden slechts 58 processen-verbaal tegen een vrouw ingeschreven (d.i. 3,7%). Ook de leeftijdsverdeling is zeer scheef: 26% van de verdachten is jonger dan 23 jaar, 24% is tussen de 23 en de 30 jaar en nog eens 25% is tussen de 30 en de 38 jaar.

Van de 1447 verdachten waarvan hieromtrent iets bekend is, heeft eenderde geen werk (484).

01 / 28 / 2014 14:22 0007

Wanneer er, op grond van leeftijds- en geslachtsverdeling, van wordt uitgegaan dat het grootste deel van de verdachten potentieel deel uitmaakt van de beroepsbevolking, kan dit gegeven vergeleken worden met het regionale werkloosheidspercentage. Het lijkt er dan op, dat de groep werklozen oververtegenwoordigd is: in de maanden januari tot en met maart 1982 schommelde het werkloosheidspercentage in de provincies Overijssel en Gelderland tussen de 11 en 13 voor de mannen en tussen de 14 en 15 voor de vrouwen.

Tenslotte diende op het formulier de eventuele recidive aangegeven te worden. In ruim 28% (442) van de gevallen waarin dit ook is gebeurd, is er sprake van tenminste één speciale recidive, korter dan 5 jaar geleden. In het overgrote deel van de gevallen, bijna 66%, gaat het echter om first-offenders.

Een interessante vraag is nog, of er een samenhang is tussen de leeftijd van de verdachte en het vastgestelde bloedalcoholgehalte. Dit blijkt niet het geval te zijn: voor de 1362 verdachten waarvan beide gegevens bekend zijn, is de correlatie hiertussen slechts .24 (om van enige samenhang te kunnen spreken zou deze toch zeker .5 moeten zijn). Hoewel het uiteraard mogelijk is dat bij bepaalde deelgroepen een dergelijke samenhang wel gevonden zou kunnen worden, lijkt dit toch niet waarschijnlijk. Een uitsplitsing naar arrondissement levert in elk geval geen ander beeld op.

Een samenhang lijkt wel aanwezig tussen bag en de plaats waar werd gedronken. Het blijkt dat de bag's van degenen die opgaven bij kennissen of familie te hebben gedronken in een beduidend groter deel van de gevallen onder de 1,0 promille lagen dan die van degenen die in het café hadden gedronken (32,2 tegen 21,1%). Promillages boven de 2,0 komen echter in beide groepen weer in gelijke mate voor.

2. Verschillen tussen zaken, aangebracht door rijks- of gemeentepolitie

Het verzamelde materiaal maakt het mogelijk om na te gaan of er wellicht verschillen bestaan in soorten zaken, die afkomstig zijn uit verschillende soorten gemeenten. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan verschillen in de hoogte van het geconstateerde bloedalcoholgehalte tussen rurale en stedelijke gemeenten, of aan verschillen in de omstandigheden waaronder het strafbare feit wordt vastgesteld.

Omdat het voor de belangstellenden voor dit verslag echter waarschijnlijk nog interessanter is om te weten of dergelijke verschillen bestaan wanneer een onderscheid wordt gemaakt naar rijks- en gemeentepolitie (een onderscheid dat voor een belangrijk deel natuurlijk overeenkomt met de grootte van de gemeente), is besloten hier op die uitsplitsing iets verder in te gaan.

Het blijkt dan, dat er globaal geen grote verschillen bestaan tussen de soorten zaken die door rijks- of gemeentepolitie worden aangebracht.

Wanneer wordt gekeken naar het strafbare feit dan valt op dat bij de rijkspolitiezaken verhoudingsgewijs iets minder weigeringen van de bloedproef voorkomen: van de 650 zaken uit rijkspolitiegemeenten had 7,1% betrekking op art. 33a lid 3 of 5 (evt. in combinatie met art. 26 lid 1), tegen 10,2% van de 880 zaken afkomstig van gemeentepolitiekorpsen¹⁾.

Ten aanzien van het voertuig waarvan ten tijde van het plegen van het delict gebruik werd gemaakt is er ook een gering verschil: korpsen van de rijkspolitie maakten relatief meer verbalen op tegen bestuurders van een bromfiets (3,8 tegen 1,6%). Het gaat hier echter, als eerder vermeld, om geringe aantallen: 25 resp. 16.

De omstandigheden bij staandehouding verschillen nauwelijks, zij het dat alleen in processen-verbaal afkomstig van de rijkspolitie werd aangetroffen dat een verdachte werd aangehouden bij een landelijke of regionale alcohol-actie (3 maal). Met betrekking tot de inhouding van het rijbewijs is geen verschil te constateren. Dit is weer wel (in beperkte mate) het geval bij de plaats waar werd gedronken (voor zover bekend), en bij het geconstateerde bag.

1) Van 50 zaken is onbekend of ze afkomstig waren van rijks- of gemeentepolitie, van 8 welk feit in het proces-verbaal vermeld stond.

Verdachten die door de rijkspolitie werden aangehouden gaven in 20% van de gevallen op dat ze bij kennissen of familie hadden gedronken, en in 58% in een bar of café. Bij de door de gemeentepolitie aangehouden verdachten liggen deze percentages op 16 respectievelijk op 63. Bij de overige categorieën is nauwelijks verschil.

Het geconstateerde bag geeft met name in de categorieën 1,5 tot 2,0 promille en 2,0 promille en meer een opmerkelijk beeld te zien: in de rijkspolitiegemeenten is de hoogste categorie beduidend sterker vertegenwoordigd dan in de gemeenten met een gemeentelijk korps (21,2 tegen 15,9%); bij de categorie 1,5 tot 2,0 promille is dit juist omgekeerd (23,6 tegen 31,7%). De lagere promillages worden in beide soorten gemeenten in vrijwel gelijke mate aangetroffen, met een kleine oververtegenwoordiging in de rijkspolitiegemeenten.

601-228-20014
144-220
0000

3. De afdoening

Zoals reeds eerder vermeld werd het merendeel van de in de registratie betrokken zaken door de rechtbank afgedaan (1407). In een volgend hoofdstukje wordt hierop voor de grootste groep verdachten (autobestuurders, first-offenders, art. 26 lid 2) iets dieper ingegaan; hier wordt volstaan met een vrij globaal overzicht van een aantal gegevens. Daarna zal nog een overzicht gegeven worden van de wijze van afdoening door het openbaar ministerie.

3.1 Afdoening door de rechtbank

In 10 van de 1407 gevallen waarin tot strafvervolgning werd overgegaan, werd de dagvaarding nietig verklaard. Beschouwen we voor de 1397 overgebleven gevallen eerst de uitgebrachte eisen, dan blijkt dat in minder dan 15% van de gevallen (194) een onvoorwaardelijke gevangenisstraf wordt geëist. In 143 van deze gevallen bedraagt de eis 14 dagen. Een voorwaardelijke gevangenisstraf, ook in meerderheid van 14 dagen, wordt geëist in ca. 17% van de gevallen. In het merendeel van de gevallen, 1193 (86%), wordt een onvoorwaardelijke boete geëist. In ruim een vijfde van deze zaken gaat het om een eis van minder dan 500 gulden, en in iets minder dan een derde om een bedrag van 1000 gulden of meer.

Voorwaardelijke boetes worden in slechts 17 zaken geëist.

Een onvoorwaardelijke ontzegging van de rijbevoegdheid wordt in 59% van de gevallen (820) geëist; hierbij gaat het in 44% van de zaken om 6 maanden of minder, en in 33% om 12 maanden of meer.

Bij de 469 gevallen waarin een voorwaardelijke ontzegging wordt geëist (34%), betreft het in meerderheid (78%) een periode van 6 maanden of minder.

Indien we deze gegevens in een tabel weergeven, ontstaat het volgende beeld.

Tabel 5: Percentuele verdeling van de geëiste straffen (N = 1397)

	onvoorwaardelijk	voorwaardelijk
gevangenisstraf	10%	17%
boete	86%	1%
ontzegging rijbevoegdheid	59%	34%

04/29/2014 14:24 0000

Dat in slechts 514 zaken (38%) in het vonnis de eis werd gevolgd, komt zowel in de percentages opgelegde straffen, als in de hoogte daarvan tot uitdrukking. Dezelfde tabel als boven gegeven ziet er voor de vonnissen als volgt uit (gepercenteerd is op de hele groep waarbij tot vervolging is overgegaan, dus inclusief de 20 zaken waarin geen straf werd opgelegd, maar exclusief de zaken waarin de dagvaarding nietig werd verklaard.

Tabel 6: Percentuele verdeling van de opgelegde straffen (N = 1397)

	onvoorwaardelijk	voorwaardelijk
gevangenisstraf	9%	19%
boete	89%	2%
ontzegging rijbevoegdheid	46%	46%

Van de opgelegde onvoorwaardelijke gevangenisstraffen is 82% 14 dagen of minder; van de voorwaardelijke 90%. De opgelegde onvoorwaardelijke boetes bedragen in 25% van de zaken minder dan 500 gulden en in 30% 1000 gulden of meer.

Ook bij de ontzeggingen wordt het beeld bevestigd dat de vonnissen over het geheel genomen iets milder uitvallen dan de eisen: 50% van de opgelegde onvoorwaardelijke ontzeggingen betreft een periode van 6 maanden of minder en 29% van 12 maanden of meer.

Brengen we dit globale overzicht van de geëiste en opgelegde straffen in relatie met wat bekend is over de bag's (zie tabel 3), dan ontstaat de indruk dat zowel de staande als de zittende magistratuur over het geheel genomen in meerdere of mindere mate naar beneden afwijkt van de richtlijn.

Omdat deze indruk bevestigd wordt, wanneer, zoals in hoofdstuk 4 is gedaan, de strafmaat direct wordt gerelateerd aan het bag, is nog nagegaan of wellicht de geringe geneigdheid om een vrijheidsstraf te eisen of op te leggen wordt gecompenseerd door een relatief hoge boete. Het ziet er dan naar uit dat in de categorie waarbij volgens de richtlijnen een onvoorwaardelijke gevangenisstraf geïndiceerd is (bag groter dan 2,0 promille of groter dan 1,5 promille en speciale recidive korter dan 5 jaar geleden) een dergelijke compensatie nauwelijks plaats vindt.

Zo blijkt dat in 196 van de 202 gevallen (97%) waarin, in tegenstelling tot wat de richtlijnen aangeven, geen onvoorwaardelijke gevangenisstraf wordt geëist voor art. 26 lid 2 WWV, er wel een onvoorwaardelijke boete -van gemiddeld 1190 gulden- wordt geëist. Dit is, vergeleken met het gemiddelde boetebedrag dat wordt geëist bij een bag tussen 1,5 en 2,0 promille (first offenders) inderdaad vrij hoog (zie p. 25), doch niet opvallend.

Veeleer lijkt in plaats van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf een voorwaardelijk geëist te worden: dit gebeurt in 113 gevallen (56%), met een gemiddelde duur van 14 dagen.

Het is al evenmin zo dat het niet eisen van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf wordt gecompenseerd door het vaker eisen van een (langduriger) onvoorwaardelijke ontzegging van de rijbevoegdheid. Dit vindt namelijk plaats in 79% van de gevallen waarin geen onvoorwaardelijke gevangenisstraf wordt geëist, en in 91% van de gevallen waarin dat wel gebeurt. De gemiddelde duur is daarbij 10,4 resp. 13,1 maand.

In de vonnissen tekent zich globaal hetzelfde beeld af, zij het dat in iets geringere mate ook daadwerkelijk een onvoorwaardelijke ontzegging wordt opgelegd.

Het formulier bood de officier van justitie de gelegenheid de reden voor een eventuele afwijking aan te geven. Hoewel hiervan slechts in 295 gevallen gebruik is gemaakt, wordt toch in tabel 7 een overzicht van deze redenen gegeven...

Tabel 7: Reden afwijken van de richtlijn (voor zover opgegeven) (N = 295)

		%
gezondheidstoestand verdachte	22	7,5
beroepsuitoefening verdachte	132	44,4
sociale indicatie	31	10,4
conformereren aan rechterlijk straftoemettingsbeleid	48	16,2
anders	<u>62</u>	<u>21,5</u>
	295	100

Twee zaken die ten aanzien van de afdoening door de rechtbank nog genoemd moeten worden, met name omdat ze enige indicatie geven van de werklust, zijn het soort veroordeling en het al dan niet in hoger beroep gaan. Voor wat betreft het eerste: 1171 zaken werden contradictoir afgedaan (73,7%), en 190 (11,9%) bij verstek (van 36 zaken ontbreekt dit gegeven). Hoger beroep werd, voor zover bekend, in 44 gevallen ingesteld; in 18 gevallen door de verdachte alleen, in 5 door de officier van justitie en in 21 door beiden.

01/28/2014 14:23

3.2 Afdoening door het Openbaar Ministerie

Over de afdoening door het OM is in feite maar één rapporteerbaar gegeven bekend, namelijk de wijze van afdoening. Een overzicht hiervan is te vinden in tabel 8.

Voor de grootste groep verdachten, de autobestuurders die nog niet eerder veroordeeld werden wegens rijden onder invloed, is de verdeling van de sepotgronden naar bag nagegaan. Van de 59 zaken die in deze categorie door het OM werden afgedaan, werden er 14 ter berechting gevoegd, één ad informandum, en 4 overgedragen. In 20 gevallen werd -bij een bag van .50 tot 1.00- geseponeerd wegens 'gering feit'; 15 maal ontbrak het wettig bewijs. Overigens was in 14 van deze gevallen wel het bag bekend.

Tabel 8: Sepotgronden c.q. overige wijze van afdoening

		%
ten onrechte als verdachte vermeld	2	1
geen wettig bewijs	28	15
niet ontvankelijk	5	3
feit niet strafbaar	6	3
ander dan strafrechtelijk		
ingrijpen prevaleert	1	1
onvoldoende nationaal belang	1	1
gering feit	26	14
recente bestraffing	2	1
door feit of gevolgen getroffen	2	1
gezondheidstoestand verdachte	1	1
reclasseringsbelang	1	1
gewijzigde omstandigheden	1	1
verhouding tot benadeelde geregeld	1	1
vervolgning in strijd met belang van benadeelde	1	1
overgedragen aan ander parket	11	6
ad informandum gevoegd	11	6
ter berechting gevoegd	81	45
	<u>181</u>	<u>100</u>

4. Eis en vonnis nader beschouwd

Voor de grootste categorie verdachten, namelijk autobestuurders die voor de eerste maal veroordeeld werden op grond van art. 26 lid 2 WWV, enkel feit, is per arrondissement nagegaan wat de relatie tussen bag en eis c.q. vonnis is. Een en ander is weergegeven in 6 tabellen, die hier kort zullen worden besproken. Bij het lezen ervan moet overigens bedacht worden dat het absolute aantal gevallen in een bepaalde cel van een tabel zeer klein kan zijn (zo heeft de 2,1% gevorderde onvoorwaardelijke gevangenisstraf in Arnhem bij een bag van 1,00-1,50 promille betrekking op slechts 2 zaken; in andere cellen is soms sprake van maar één zaak). Hierdoor komen toevallige omstandigheden sterk tot uitdrukking in de tabellen, hetgeen zulke anomalieën veroorzaakt als in tabel 12 (blz. 25) bij de strafmaat in het arrondissement Arnhem.

De eerste drie tabellen betreffen de percentages (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke straffen (gevangenisstraf, boete, ontzegging) gebaseerd op het aantal vervolgte verdachten in deze categorie in elk arrondissement waarbij het betreffende bag werd vastgesteld. Telkens is aangegeven het percentage gevallen waarin de betreffende straf werd geëist, en tussen haakjes het percentage waarin de straf werd opgelegd. Zo werd (zie tabel 9) in het arrondissement Arnhem in 2 van de 95 gevallen met een bag tussen 1.00 en 1.59 promille een (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke gevangenisstraf geëist (d.i. 2,2%).

Tabel 9: Percentage gevorderde (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke gevangenisstraffen terzake van rijden onder invloed (art. 26 WWV, lid 2, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag, per arrondissement, eerste aanleg (N = 645)

arrondissement	0.51 - < 1.00	1.00 - < 1.50	1.50 - < 2.00	≥ 2.00	totaal
Arnhem	0 (0)	2,2 (0)	5,3 (2,7)	37,0 (11,1)	6,0 (1,9)
Zwolle	0 (0)	0 (0)	0 (0)	15,4 (7,7)	1,6 (0,9)
Zutphen	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4,2 (0)	1,0 (0)
Almelo	0 (0)	0 (0)	2,9 (0)	36,4 (4,5)	5,5 (0,6)
Totaal	0 (0)	1,0 (0)	3,0 (1,2)	24,4 (5,8)	4,3 (1,1)
richtlijn	0	0	0	100	-

(tussen haakjes vonnis)

Tabel 10: Percentage gevorderde (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke ontzegging van de rijbevoegdheid terzake van rijden onder invloed (art. 26 WWV, lid 2, enkel feit) autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag, per arrondissement, eerste aanleg (N = 645)

01/28/2014 14:22

arrondissement	0.51 - < 1.00	1.00 - < 1.50	1.50 - < 2.00	≥ 2.00	totaal
Arnhem	5,5 (5,5)	35,6 (24,4)	76,0 (54,7)	81,5 (77,8)	43,4 (33,2)
Zwolle	3,4 (0)	42,5 (15,0)	71,4 (51,4)	61,5 (53,8)	43,6 (26,5)
Zutphen	0 (0)	70,4 (48,1)	58,3 (62,5)	91,7 (75,0)	55,0 (46,0)
Almelo	3,7 (3,7)	47,1 (23,5)	71,4 (54,3)	77,3 (54,5)	38,8 (28,2)
Totaal	3,9 (3,3)	44,2 (25,5)	71,6 (55,0)	80,2 (67,4)	45,0 (32,7)
richtlijn	0	100 evt. voorw.	100	100	-

(tussen haakjes vonnis)

Tabel 11: Percentage gevorderde (gedeeltelijke) onvoorwaardelijke boetes terzake van rijden onder invloed (art. 26 WWV, lid 2, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag, per arrondissement, eerste aanleg (N = 645)

arrondissement	0.51 - < 1.00	1.00 - < 1.50	1.50 - < 2.00	≥ 2.00	totaal
Arnhem	98,6 (100,0)	97,8 (98,9)	93,3 (94,7)	59,3 (88,9)	92,8 (97,0)
Zwolle	100,0 (100,0)	97,5 (97,5)	97,1 (94,3)	84,6 (92,3)	96,6 (96,6)
Zutphen	100,0 (100,0)	100,0 (100,0)	100,0 (100,0)	95,8 (100)	99,0 (100,0)
Almelo	100,0 (100,0)	100,0 (100,0)	97,1 (100,0)	59,1 (90,9)	93,9 (98,8)
Totaal	99,4 (100,0)	98,6 (99,0)	95,9 (96,4)	73,3 (93,0)	94,7 (97,8)
richtlijn	100	100	100	0	-

(tussen haakjes vonnis)

De strafmaat is, voor wat betreft de gemiddelde hoogte van de boetes, weer-
gegeven in tabel 14 (de tabellen 12 en 13, betreffende de gevangenisstraffen
en de ontzeggingen, zijn opgenomen in de bijlage).

Tabel 14: Gemiddelde hoogte (in guldens) van het onvoorwaardelijk deel van de
terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit) gevorderde
(gedeeltelijke) onvoorwaardelijke boetes, autobestuurders die voor de
eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte
van het bag, per arrondissement, eerste aanleg (N = 611)

Arrondissement	0.51 - 1.00	1.00 - 1.50	1.50 - 2.00	2.00	totaal
Arnhem	392 (352)	792 (756)	978 (1028)	1084 (1083)	747 (747)
Zwolle	412 (410)	672 (645)	978 (986)	1250 (1213)	754 (745)
Zutphen	412 (400)	735 (737)	1319 (1140)	1596 (1546)	995 (944)
Almelo	351 (311)	635 (631)	809 (776)	1312 (1063)	630 (607)
Totaal	385 (356)	723 (702)	993 (982)	1347 (1236)	759 (742)
richtlijn	300 - 500	600 - 2000	750 - 5000	-	-

(tussen haakjes de vonnissen (N = 631))

Over het geheel genomen bevestigen deze tabellen het reeds eerder genoemde beeld,
dat zowel eis als vonnis gemiddeld lager uitvallen dan de richtlijn aangeeft. Dit
geldt zowel voor het totale ressort als voor de arrondissementen afzonderlijk,
hoewel tussen de arrondissementen grote verschillen blijken te bestaan. Met name
in tabel 9 is dit duidelijk te zien: waar bij een bag van meer dan 2 promille in
100% van de gevallen een onvoorwaardelijke gevangenisstraf geïndiceerd is, blijkt
een dergelijke straf over het gehele ressort genomen slechts in 24,4% gevorderd, en
in 5,8% opgelegd te worden. Bezien we de arrondissementen afzonderlijk, dan
blijkt dat in Arnhem nog in ruim 1/3 van deze gevallen een onvoorwaardelijke gevange-
nisstraf geëist wordt, doch in Zutphen slechts in 4,2%. Ook bij de vonnissen is
dit verschil duidelijk zichtbaar.

Met betrekking tot de lagere bag's, minder dan 2 promille, wordt ten aanzien van
de hoofdstraf de richtlijn wel redelijk goed gevolgd: tegen de 100% boetes, en
slechts in enkele gevallen gevangenisstraf. De rijbevoegdheid daarentegen wordt
beduidend minder ontzegd dan de richtlijnen aangeven.

In de strafmaat zijn eveneens duidelijke verschillen zichtbaar, terwijl tevens het beeld van relatieve mildheid bevestigd wordt.

Uit tabel 14 valt af te lezen dat de gemiddelde boetes bij de bag-categorieën 1,0 - 1,5 resp. 1,5 - 2,0 promille vrij dicht in de buurt liggen van de ondergrens van wat de richtlijn voor deze categorieën aangeeft; alleen in de laagste bag-categorie wordt de richtlijn kennelijk strakker gevolgd.

Bij de duur van de onvoorwaardelijke ontzegging (zie tabel 13 op p. 25) valt op dat, hoewel de vonnissen in het algemeen iets milder uitvallen dan de eisen, men de richtlijn redelijk volgt; dit geldt echter niet voor de mate waarin deze straf wordt gevorderd of opgelegd.

Een tweede categorie van verdachten die voldoende groot was om, per arrondissement, de relatie tussen bag en eis c.q. vonnis na te gaan, was die van de autobestuurders die minder dan 5 jaar geleden reeds eerder werden veroordeeld wegens rijden onder invloed. De resultaten hiervan worden hieronder wederom in tabelvorm gepresenteerd.

Tabel 15: Percentage gevorderde (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke gevangenisstraffen terzake van rijden onder invloed (art. 26 WvW, lid. 2, enkel feit). Autobestuurders die minder dan 5 jaar geleden al eerder werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van bag, per arrondissement, eerste aanleg (N=207).

arrondissement	0,51 - < 1,00	1,00 - < 1,50	1,50 - < 2,00	≥ 2,00	totaal
Arnhem	5,9 (5,9)	14,3 (0)	24,2 (18,2)	68,2 (63,6)	29,0 (22,6)
Zwolle	0 (0)	18,8 (12,5)	9,1 (9,1)	42,9 (28,6)	18,9 (13,5)
Zutphen	0 (0)	0 (0)	8,3 (16,7)	41,7 (25,0)	17,1 (14,3)
Almelo	0 (0)	20,0 (20,0)	23,1 (23,1)	83,3 (66,7)	35,7 (31,0)
totaal	3,2 (3,2)	14,8 (7,4)	18,8 (17,4)	62,3 (50,9)	26,6 (21,3)
richtlijn	0	0	100	100	-

(tussen haakjes vonnis)

911-228-220114 114-220 91122

Tabel 16: Percentage gevorderde (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke ontzegging van de rijbevoegdheid terzake van rijden onder invloed (art. 26 WvW, lid 2 enkel feit) autobestuurders die minder dan 5 jaar geleden al eerder werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag, per arrondissement eerste aanleg (N = 207)

arrondissement	0,51 - < 1,00	1,00 - < 1,50	1,50 - < 2,00	≥ 2,00	totaal
Arnhem	41,2 (29,4)	71,4 (66,7)	84,8 (72,7)	90,9 (77,3)	75,3 (64,5)
Zwolle	66,7 (66,7)	62,5 (56,3)	63,6 (63,6)	100,0 (100,0)	70,3 (67,6)
Zutphen	50,0 (50,0)	71,4 (71,4)	100,0 (91,7)	75,0 (75,0)	80,0 (77,1)
Almelo	42,9 (28,6)	90,0 (60,0)	92,3 (76,9)	100,0 (83,3)	85,7 (66,7)
totaal	45,2 (35,5)	72,2 (63,0)	85,5 (75,4)	90,6 (81,1)	77,3 (67,6)
richtlijn	100	100	100	100	-

(tussen haakjes vonnissen)

Tabel 17: Percentage gevorderde (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke boetes terzake van rijden onder invloed (art. 26 WvW, lid 2, enkel feit), autobestuurders die minder dan 5 jaar geleden al eerder werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag, per arrondissement eerste aanleg (N=207)

arrondissement	0,51 - < 1,00	1,00 - < 1,50	1,50 - < 2,00	≥ 2,00	totaal
Arnhem	94,1 (94,1)	85,7 (100,0)	72,7 (78,8)	27,3 (31,8)	68,8 (75,3)
Zwolle	100,0 (100,0)	81,3 (81,3)	90,9 (81,8)	57,1 (71,4)	81,1 (81,1)
Zutphen	100,0 (100,0)	100,0 (100,0)	91,7 (83,3)	58,3 (58,3)	82,9 (80,0)
Almelo	100,0 (100,0)	80,0 (80,0)	76,9 (76,9)	16,7 (33,3)	64,3 (69,0)
totaal	96,8 (96,8)	85,2 (90,7)	79,9 (79,7)	35,8 (43,4)	72,5 (75,8)
richtlijn	100	100	0	0	-

(tussen haakjes vonnissen)

Tabel 20: Gemiddelde hoogte (in guldens) van het onvoorwaardelijk deel van de terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit) gevorderde (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke boetes, autobestuurders die minder dan 5 jaar geleden al eerder werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag, per arrondissement, eerste aanleg (N=150)

arrondissement	0,51 - 1,00	1,00 - 1,50	1,50 - 2,00	2,00	totaal
Arnhem	534 (528)	839 (883)	1240 (1123)	1000 (1286)	928 (931)
Zwolle	583 (667)	712 (669)	860 (839)	1275 (1060)	823 (785)
Zutphen	413 (500)	979 (1007)	1264 (1360)	1507 (1579)	1136 (1204)
Almelo	486 (436)	888 (988)	915 (940)	900 (850)	794 (819)
totaal	512 (517)	833 (861)	1116 (1086)	1234 (1250)	923 (931)
richtlijn	600 - 2.000	750 - 5000	-	-	-

(tussen haakjes de vonnissen (N=157))

De tabellen 18 en 19, waarin de duur van respectievelijk de gevangenisstraffen en de ontzeggingen worden weergegeven, zijn opgenomen in de bijlage.

Over het geheel genomen kan geconcludeerd worden dat voor deze groep verdachten de algemene gedachte van de richtlijn wel gevolgd wordt. Naarmate het bag stijgt neemt het percentage zaken waarin een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf wordt geëist toe. In die gevallen waarin toch een boete wordt geëist of opgelegd wordt de ernst van het feit weerspiegeld in de hoogte. Weliswaar zijn er ook enkele gevallen waarin een zwaardere straf wordt gevorderd c.q. opgelegd dan volgens de richtlijnen was geïndiceerd, doch dit kan zijn oorzaak vinden in nog andere, ons niet bekende, strafverzwarende omstandigheden.

Een vergelijking met de groep first-offenders laat het te verwachten beeld zien: de percentages zaken waarin een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of ontzegging van de rijbevoegdheid wordt geëist c.q. opgelegd zijn bij recidivisten aanmerkelijk hoger dan bij first-offenders. Het percentage onvoorwaardelijke boetes ligt duidelijk lager, doch het gemiddelde bedrag is met uitzondering van de categorie bag groter dan 2,0 promille- hoger.

Tenslotte is nog gekeken naar de afhandeling van de zaken terzake van weigeren van de bloedproef (art. 33a, lid 3 en 5). Omdat het hier slechts om relatief geringe aantallen gaat, is niet uitgesplitst naar arrondissement. Wel is onderscheiden naar het al dan niet eerder veroordeeld zijn wegens rijden onder invloed of weigeren van de bloedproef.

In tabel 21 is allereerst weergegeven de percentages zaken waarin een bepaald soort straf wordt geëist c.q. opgelegd.

Tabel 21: Percentages gevorderde (gedeeltelijke) onvoorwaardelijke gevangenisstraffen, ontzeggingen van de rijbevoegdheid en geldboetes terzake van weigering van de bloedproef (art. 33a, lid 3 en 5, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal resp. reeds eerder werden veroordeeld wegens rijden onder invloed of weigeren van de bloedproef.

soort straf	met recidive (N=48)	zonder recidive (N=58)
- gev. straf ov	52,1 (37,5)	12,1 (3,4)
- ontzegging ov	89,6 (62,5)	75,9 (56,9)
- geldboete ov	50,0 (62,5)	87,9 (91,4)

(tussen haakjes de vonnissen)

Opvallend is dat, wanneer deze percentages worden vergeleken met die uit de categorie 1,5 tot 2,0 promille uit de voorgaande tabellen (de schijf die volgens de richtlijn als uitgangspunt dient te worden genomen), blijkt dat de eis en vonnis zowel bij de recidivisten als bij de first-offenders zwaarder uitvallen dan op basis van de richtlijn verwacht mag worden. In een relatief groot deel van de gevallen wordt een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of ontzegging geëist.

Wanneer we kijken naar de in tabel 22 weergegeven gemiddelde strafmaat, blijkt ook de wens om tegenover dit delict een gevoelige sanctie te stellen.

Tabel 22: Gemiddelde duur resp. hoogte van de gevorderde (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke gevangenisstraffen, ontzeggingen van de rijbevoegdheid en geldboetes terzake van weigering van de bloedproef (art. 33a, lid 3 en 5, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal resp. reeds eerder werden veroordeeld wegens rijden onder invloed.

soort straf	met recidive		zonder recidive	
gemidd. aantal dagen	16,6	(14,9)	16,0	(12,0)
onv. gev. straf	n=25	n=18	n=7	n=3
gemidd. aantal maanden	11,1	(10,6)	7,9	(6,1)
on. ontz. rijbevoegdh.	n=43	n=30	n=44	n=33
gemidd. bedrag in gld.*	898	(933)	984	(1000)
onv. geldboete	n=24	n=30	n=51	n=53

(tussen haakjes vonnissen)

Het blijkt dus dat voor het weigeren van de bloedproef, meer dan voor art. 26, aansluiting wordt gezocht bij de richtlijnen.

* Hier zijn het weer de relatief kleine aantallen die maken dat de gemiddelde hoogte van de boetebedragen bij de recidivisten lager ligt dan bij de first-offenders. Bij deze laatste is ook de spreiding rond het gemiddelde geringer dan bij de recidivisten.

5. De nieuwe richtlijnen

Op basis van het hier besproken materiaal kan een vergelijking gemaakt worden tussen het in 1982 in het ressort Arnhem geldende straftoemittingsbeleid en de per 1 mei 1983 ingevoerde richtlijnen voor het transactie- en strafvorderingsbeleid. Een dergelijke vergelijking is met name interessant omdat als bezwaar tegen de nieuw gecreëerde transactie-mogelijkheid is aangevoerd dat daardoor de mogelijkheid vervalt om als bijkomende straf een ontzegging van de rijbevoegdheid te eisen en op te leggen. Dit bezwaar zou uiteraard minder zwaar wegen wanneer zou blijken dat van deze mogelijkheid toch al weinig gebruik werd gemaakt bij de bag's die nu voor transactie in aanmerking komen.

Daarnaast is deze vergelijking zinvol omdat langs die weg enige indruk verkregen kan worden van de gevolgen die de invoering van de nieuwe richtlijn zou kunnen hebben voor de aantallen onvoorwaardelijke gevangenisstraffen. Waar het promillage waarboven een dergelijke straf geïndiceerd is een half promille hoger is gelegd dan tot nu toe het geval was, zou immers verwacht mogen worden dat het aantal van deze straffen zal dalen.

In de volgende tabellen is voor autobestuurders die voor het eerst veroordeeld werden voor overtreding van art. 26 WvW, lid 2, enkel feit, voor de bij de nieuwe richtlijnen relevante categorieën van het bag het percentage zaken weergegeven waarin een gevangenisstraf, een ontzegging van de rijbevoegdheid respectievelijk een geldboete werd geëist c.q. opgelegd.

Tabel 23: Percentage gevorderde (tussen haakjes opgelegde) gevangenisstraffen terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag.

bag	onvoorwaardelijk	voorwaardelijk	totaal aantal
< 1,3	0,3 (0)	0,6 (1)	358
1,3 - 2,5	6,4 (2,5)	16,0 (16)	326
> 2,5	41,0 (13,6)	36,4 (54,5)	22

Tabel 24: Percentage gevorderde (tussen haakjes opgelegde) ontzeggingen van de rijbevoegdheid terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag.

bag	onvoorwaardelijk	voorwaardelijk	totaal aantal
≤ 1,3	13 (7)	28 (34)	358
1,3 - 2,5	69,3 (53)	43 (58)	326
> 2,5	77,3 (54,5)	27,3 (36)	22
			N=706

Tabel 25: Percentage gevorderde (tussen haakjes opgelegde) geldboetes terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van bag.

bag	onvoorwaardelijk	voorwaardelijk	totaal aantal
≤ 1,3	86,3 (87)	1,4 (1,5)	358
1,3 - 2,5	89,3 (93)	0,3 (1)	326
> 2,5	50 (77)	4,5 (4,5)	22
			N=706

De gemiddelde hoogte c.q. duur van de opgelegde straffen is te vinden in de volgende tabellen.

Tabel 26: Gemiddelde duur in dagen van de opgelegde gevangenisstraffen terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed naar hoogte van het bag.

bag	onvoorwaardelijk	voorwaardelijke
≤ 1,3	-	14,0
1,3 - 2,5	15,75	13,6
> 2,5	11,76	14,0

Tabel 27: Gemiddelde duur in maanden van de opgelegde ontzeggingen van de rijbevoegdheid terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed naar hoogte van het bag.

bag	onvoorwaardelijk	voorwaardelijk
$\leq 1,3$	3,9	3,9
1,3 - 2,5	7,2	6,0
$> 2,5$	11,4	11,0

Tabel 28: Gemiddelde hoogte in guldens van de opgelegde geldboetes terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit), autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed naar hoogte van het bag.

bag	onvoorwaardelijk	voorwaardelijk
$\leq 1,3$	464	270
1,3 - 2,5	988	450
$> 2,5$	1432	1500

Wordt de straftoemettingspraktijk vergeleken met de nieuwe richtlijnen, zoals deze voor de bewuste categorie te vinden zijn in onderstaand staatje, dan blijkt dat slechts in een betrekkelijk gering deel van de gevallen waarin nu geen onvoorwaardelijke ontzegging van de rijbevoegdheid meer geïndiceerd is, deze straf voordien wel werd geëist of opgelegd. Wel werd in ca. een derde van deze gevallen een voorwaardelijke ontzegging opgelegd.

De gemiddelde hoogte van de opgelegde onvoorwaardelijke boetes in de begin-categorieën kleiner dan 1,3 promille wijkt niet sterk af van het gemiddelde transactiebedrag dat conform de nieuwe richtlijnen gehanteerd zou moeten worden.

In de categorie bag tussen 1,3 en 2,5 promille werden 8 onvoorwaardelijke gevangenisstraffen opgelegd, met een gemiddelde duur van 15,75 dagen. Gelet op het reeds eerder geconstateerde vrij milde strafklimaat in het ressort Arnhem, ligt het echter voor de hand dat bij deze zaken sprake is geweest van

strafverzwarende omstandigheden (anders dan speciale recidive). Het is daarom niet goed mogelijk om aan de hand van deze gegevens uit het ressort Arnhem uitspraken te doen over de eventuele besparing die de invoering van de nieuwe richtlijnen zal kunnen opleveren.

Richtlijnen voor de strafvervolgung van bestuurders van motorvoertuigen (behalve bromfietzers)

Artikel 26 lid 2

schijf	OM transactie	eis ter zitting
I 0,51 - 0,80 p.m.	f 250	f 300
II 0,81 - 1,00 p.m.	f 500	f 600
III 1,01 - 1,30 p.m.	f 750	f 900
IV 1,31 - 1,80 p.m.	geen	f 1000 6 mnd. OBM
V 1,81 - 2,50 p.m.	geen	2 weken gev. straf voorw. f 1500 9 mnd. OBM
VI 2,51 en hoger	geen	2 weken onvoorw. gev. straf 1 jaar OBM

Tenslotte kan nog vermeld worden dat het aantal zaken waarin een bag tussen 1,00 en 1,30 werd geconstateerd 139 bedroeg. In geen van deze zaken werd een onvoorwaardelijke gevangenisstraf opgelegd, in 2 (1,49%) een voorwaardelijke. In 129 gevallen was sprake van een onvoorwaardelijke boete (dus in 93%), in 4 (2,9%) van een voorwaardelijke.

Een onvoorwaardelijke ontzegging van de rijbevoegdheid werd in 19 gevallen (13,7%) opgelegd, een voorwaardelijke in 106 (76,3%). Voor wat betreft dit laatste betekent de invoering van de nieuwe richtlijnen toch wel een breuk met de bestaande praktijk.

61 28 204 4
14: 22
518

BIJLAGE

Tabel 12: Gemiddelde duur (in dagen) van het onvoorwaardelijk deel van de terzake van rijden onder invloed (art. 26, lid 2, enkel feit) gevorderde (gedeeltelijk) onvoorwaardelijke gevangenisstraffen, autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed naar hoogte van het bag, per arrondissement, eerste aanleg (N = 29)

arrondissement	0.51 - < 1.00	1.00 - < 1.50	1.50 - < 2.00	≥ 2.00	Totaal
Arnhem	0 (0)	10,5 (0)	24,5 (17,5)	13,4 (15,0)	15,6 (15,6)
Zwolle	0 (0)	0 (0)	0 (0)	14,0 (7)	14,0 (7)
Zutphen	0 (0)	0 (0)	0 (0)	21,0 (0)	21,0 (0)
Almelo	0 (0)	0 (0)	14,0 (0)	14,9 (14,0)	13,6 (14)
Totaal	0 (0)	10,5 (0)	22,4 (17,5)	14,3 (14,0)	15,0 (14,6)
richtlijn	0	0	0	14,0	-

(tussen haakjes de vonnissen (N = 11))

Tabel 13: Gemiddelde duur (in maanden) van het onvoorwaardelijk deel van de terzake van rijden onder invloed (art. 26 WWV, lid 2, enkel feit) gevorderde (gedeeltelijke) onvoorwaardelijke ontzeggingen van de rijbevoegdheid, autobestuurders die voor de eerste maal werden veroordeeld wegens rijden onder invloed, naar hoogte van het bag, per arrondissement, eerste aanleg (N = 290)

arrondissement	0.51 - < 1.00	1.00 - < 1.50	1.50 - < 2.00	≥ 2.00	totaal
Arnhem	5,0 (4,25)	4,9 (4,8)	8,1 (7,6)	10,1 (9,1)	7,5 (7,1)
Zwolle	4,0 (0)	4,8 (4,7)	6,2 (6,2)	12,0 (9,3)	6,6 (6,6)
Zutphen	0 (0)	5,0 (5,4)	7,4 (6,3)	10,9 (10,6)	8,0 (7,7)
Almelo	4,5 (3,5)	4,3 (4,2)	7,5 (6,3)	9,9 (9,8)	6,9 (6,5)
Totaal	4,7 (4,0)	4,7 (4,8)	7,5 (6,9)	10,5 (9,7)	7,3 (7,1)
richtlijn	-	3 - 6	9	12	-

(tussen haakjes de vonnissen (N = 211))